

РЕШЕНИЕ

№ 4629

гр. София, 06.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 25.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **3112** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 211 Закона за министерство на вътрешните работи.

Образувано е по жалба на Т. И. З., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Г. М. от САК, с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет.1, оф. 3, срещу заповед № 3282з-775/15.03.2022 г. ,издадена от директора на Главна дирекция „Гранична полиция“ - МВР, с която на жалбоподателя З. –ВПД директор на Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Драгоман, е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от една година.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед, поради противоречието ѝ с процесуалния и материалния закон. Посочено е, че от обстоятелствената част на обжалвания акт не става ясно с кои свои действия или бездействия жалбоподателят е извършил нарушения и в какво точно се изразяват те. На следващо място е отбелязано, че в заповедта са цитирани две нарушения, за които е наложено едно наказание, без да е посочено за кое от двете се отнася то, което съществено е нарушило правото му на защита. В жалбата е изразено и недоволство по отношение на размера на наложеното наказание, който бил необосновано завишен за едно наказание и с оглед цялостното поведение на служителя. Сочи се, че липсват доказателства жалбоподателят да е извършил въобще нарушения, както и, че евентуалната дата на тяхното извършване е в противоречие със събраните по преписката доказателства. На следващо място, са изложени твърдения, че преди да наложи наказание на

жалбоподателя, наказващият орган не е изискал обяснения от него. Отделно от това се сочи, че дисциплинарното производство на практика не било приключило при издаване на заповедта, тъй като нито справка била приета по надлежния ред от дисциплинарнонаказващия орган, нито било изготвено становище за приключване на производството, като се поддържа, че всяко едно от тези две нарушения се явява съществено процесуално нарушение и представлява самостоятелно основание за отмяна на обжалваната заповед.

В хода на устните състезания по делото жалбоподателят, представляван от адв. М., моли за отмяна на оспорената заповед по подробно изложени аргументи. В подробни писмени бележки излага становище, че е останало неизяснено откъде наказващия орган е достигнал до извод, че жалбоподателят е лицето, което е било длъжно да докладва за твърдяното произшествие или нещастен случай писмено, а не инсп. П. П., която е лицето докладвало за случая с инсп. В.. На следващо място сочи, че при установена липса на писмено уведомление за настъпило произшествие или нещастен случай, то за жалбоподателя няма как да възникне задължение по чл.105 от Инструкция № 8121з-470 от 27.04.2015 г. за организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания, събирането и обработката на информация за състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика в министерството на вътрешните работи /Инструкцията/, действаща към онзи момент. От текста на заповедта не ставало ясно какъв е бил длъжимият от жалбоподателя контрол, в какво се изразява неговото неосъществяване и спрямо кои служители не е осъществен такъв. Соци се, че липсата на яснота и конкретика в мотивите на обжалвания акт, води до многозначно тълкуване на дисциплинарното обвинение, което представлява съществено нарушаване на правото на защита на жалбоподателя. Претендира се присъждане на разноските по списък./л.192/

Ответникът директор на Главна дирекция „Гранична полиция“ -МВР, чрез юрк. С., изразява становище в писмени бележки, в които поддържа основанията в оспорения акт. Излага доводи за несъстоятелност на твърдението на жалбоподателя по отношение на нарушеното му право на защита, като сочи, че му била предоставена възможност да упражни правото си на защита в пълен обем, съгласно чл.205, ал.3, чл.207, ал.8, т.6 във вр. с ал.10 ЗМВР, след като се запознал със заповед № 3282з-4017/01.11.2021 г. На следващо място счита, че дисциплинарно наказващият орган е спазил изискванията на чл.206, ал.1-4 ЗМВР при определяне размера на наказанието. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и алтернативно, в случай на отмяна на оспорения акт и на присъждане на адвокатско възнаграждение в полза на жалбоподателя, моли същото да бъде редуцирано до минимално определения размер, посочен в Наредбата по чл.36 от Закона за адвокатурата.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не участва в производството и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № 3282з-4017/01.11.2021 г. /л.47/, директора на главна дирекция „Гранична полиция“/ГДГП/ – МВР, на осн. чл.41, ал.4 и чл.205, ал.1 от ЗМВР, е образувано дисциплинарно производство срещу Т. И. З. – ВПД директор на

регионална дирекция „Гранична полиция“ – Драгоман. В мотивите на заповедта е изложено, че в ГДГП, във връзка с извършена проверка по докладна записка рег. № 3282р-13915/23.06.2021 г. на ЗА директор на дирекция „Граничен контрол“ – ГДГП, както и съобщения с рег. № 8177р-14570/20.06.2021 г. и № 8177р-14576/20.06.2021 г., били установени първоначални данни за извършени нарушения на служебната дисциплина от комисар Т. И. З., в качеството му на директор на регионална дирекция „Гранична полиция“ – Аерогари, който на 19.03.2021 г. по повод постъпила информация от младши инспектор П. П.-В. от 03 група на сектор „Летищна сигурност- Аерогара С. при ГПУ-С. за употреба на алкохол, заплахата с оръжие спрямо нея, както и наличие на данни за суицидни намерения от страна на П. В., не предприел действия, съгласно т.3 от заповед № 8121з-605/07.06.2018 г. на министъра на вътрешните работи, относно дейностите по извършване на кризисно, организационно, индивидуално психологическо консултиране на служители на МВР, а именно: „При възникване на критичен инцидент, ръководителят на съответната структура уведомява в срок до 12 часа директора на ИМ –МВР и подава писмена заявка за осъществяване на кризисна интервенция със служителите, участвали в инцидента.“

На следващо място в мотивите на заповедта е посочено, че с действията си комисар Т. И. З. не е изпълнил разпореденото в раздел V, т.60 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Съгласно изложените мотиви, директорът на ГДГП достигнал до извод, че се касае за дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.194, ал.2, т.1, предложение трето и т.4 от ЗМВР, за което се налага дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца до 1 година.

Със същата заповед е определен дисциплинарно разследващ орган /Д./ в състав: председател – Н. С. - началник на отдел „Противодействие на незаконната миграция“ на дирекция „Противодействие на престъпността през държавната граница“ в главна дирекция „Гранична полиция“ и членове И. И. – началник сектор „ПНПЧООСДНЧ при ГДГП, М. В. – полицейски инспектор в сектор „ОДГ“ на отдел „Гранично наблюдение“ при ГДГП и Л. В. – главен експерт в сектор „Дисциплина и дисциплинарна практика и професионална подготовка“ от отдел „Човешки ресурси“ при ГДГП, който следвало да извърши проверката в срок до 01.02.2022 г.

Заповедта е връчена на жалбоподателя на 04.11.2021 г. срещу подпис. Видно от приложения по делото препис, заповедта съдържа уведомление по чл.205, ал.3 и чл.207, ал.8 от ЗМВР.

С докладна записка, рег. № 3282р-2213/28.01.2022 г. /л.51/ И. И. – началник сектор „ПНПЧООСДНЧ при ГДГП, в качеството си на член на назначената с горечитираната заповед комисия, предлага да бъде удължен срокът на дисциплинарното производство, поради ползване на отпуск за временна нетрудоспособност до 13.02.2022 г., съгласно болничен лист № Е20220187161/14.01.2022 г. В докладната е посочено, че в хода на дисциплинарното производство по повод констатирани нарушения на служебната дисциплина от Т. И. З., отразени в справка, рег. № 3282р-19467/27.08.2021 г. от извършена проверка, съгласно заповед № 3282з-1785/24.06.2021 г., комисията провела разговори и снела сведения от служители на РДГП – Аерогари, имащи отношение по случая и получила всички материали, необходими за изясняване на фактите.

Със заповед № 3282з-304/31.01.2022 г. /л.50/, издадена от директора на главна дирекция „Гранична полиция“, поради възникнала обективна невъзможност производството да приключи в указания срок, на осн. чл.41, ал.4, чл.204, т.3 и чл.205,

ал.1 от ЗМВР и чл.24, ал.1 от Инструкция № 8121з-877/06.07.2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР, удължава срока на дисциплинарното производство до 18.02.2022 г.

С покана, рег. № 3282р-3473/14.02.2022 г. /л.58/, председателят на дисциплинарно разследващия орган е поканил Т. З. да даде писмени обяснения във връзка с извършеното нарушение на служебната дисциплина, съгласно чл.207, ал.3 ЗМВР. Посочен е срок за представяне на писмени обяснения, а именно 24 часа след връчване на поканата. Видно от приложения по делото препис, поканата е връчена на адресата на 19.02.2022 г. в 16:25 ч.

С писмо, рег. № 3282р-3760/16.02.2022 г. /л.62/, издадено от началник на отдел С., в деловодството на ГДГП за периода от 14.02.2022 г. до 16:40 ч. на 16.02.2022 г. не са регистрирани постъпили писмени обяснения или възражения от страна на З..

С докладна записка, рег. № 3282р-3787/17.02.2022 г. /л.56/, издадена от председателя на Д. - комисар Н. С., е направено предложение за повторно удължаване на срока на дисциплинарното производство до 25.02.2022 г., като посочената причина е свързана с извършване на пълна и всеобхватна проверка на фактите, свързани с твърденият на инспектор Т., обективирани в сведение № 3282р-16135/20.07.2021 г. и сведение № 4579р-115/13.01.2022 г., които се явявали противоречиви, а същевременно имали отношение по случая. На следващо място е посочено, че предвид новонастъпилите данни от инсп. Т. било поискано становище по компетентност на директора на „ИП“ – МВР, относно формата на заявяване на психологично консултиране, каквото все още не било получено.

Със заповед № 3282з-515/17.02.2022 г./л.53/ на ЗА директор на ГДГП – МВР, на осн. чл. 41, ал.4, чл.204, т.3 и чл.205, ал.1 от ЗМВР и чл.24, ал.1 от Инструкция № 8121з-877/06.07.2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР, удължава срока на дисциплинарното производство до 25.02.2022 г.

Със справка, рег. № 3282р-4000/21.02.2022 г./л.23/, издадена от дисциплинарната комисия в пълен състав: председател – комисар С. и членове – гл.инсп. И., инсп. В. и гл. експерт В., във връзка с извършено дисциплинарно производство по чл.205, ал.1 от ЗМВР, разпоредено със заповед № 3282з-4017/01.11.2021 г. срещу държавен служител на ГДГП, е установено, че на 19.03.2021 г. главен инспектор И. М. в разговор с мл. инспектор П. получил информация, че по време на дежурства младши инспектор В. злоупотребявал с алкохол, като след полунощ изпадал в състояния, които не му позволяват да изпълнява в пълен обем служебните си задължения. Освен тази информация П. споделила, че е заплашена с оръжие от В. по време на нощно дежурство и той има суицидни намерения. П. отказала да докладва в писмен вид споделената информация, поради което М. иницирал среща с комисар З. с цел изясняване на подробности и факти. Още същият ден комисар З. ги извикал в кабинета си с цел да разговаря лично с П. и тя да потвърди казаното от нея пред М.. След като П. потвърдила информацията, комисар З. организирал среща в кабинета си с ръководството на ГПУ - С.. На проведеното работно съвещание на 19.03.2021 г. присъствали зам.-директорът на РДГП - Аерогари комисар Р. Б., зам.-началникът на ГПУ- С. главен инспектор С. Д., началникът на сектор “Летищна сигурност” при ГПУ- С. главен инспектор И. М. и началникът на 03 група ЛСАС старши инспектор Н. А.. На срещата били набелязани мерки за намаляване на риска от непредсказуеми действия на В., в случай че информацията се потвърди. Взето било решение да зачестят проверките за алкохол на водачите на служебни автомобили в ГПУ-С. преди

застъпване на дежурство, провеждане на психологическо изследване с П. В., с цел установяване на зависимост към алкохол, постоянно присъствие на инспектор от групата, при управление на служебен автомобил и преместване на другия водач на С.. За изпълнението на набелязаните мерки комисията установила, че били предприети следните действия: 1. Във връзка с получената информация от П., главен инспектор М. разпоредил на старши инспектор А. и инспектор В. да наблюдават държанието и действията на В., като подсигурят постоянно присъствие на инспектор от групата с него и забрана за управление на служебни автомобили; 2. Разпоредено било от 19.03.2021 г. да започнат проверки на всички служители на ГПУ- С. за наличие на алкохол в издишания въздух при застъпване и отстъпване на смяна; 3. Сваляне ударника от служебното оръжие на П. В.. 4. Провеждане на среща и беседа с психолог от Института по психология - МВР с П. В. по отношение употребата на алкохол през работно време.

Във връзка с гореизложеното, дисциплинарната комисията достигнала до извод, че резултатите от предприети мерки от страна на ръководството на РДГП - Аерогари и ГПУ-С. били ненавременни, неадекватни и безрезултатни по следните причини: 1. Забрана за управление на служебни автомобили от страна на П. В. без основание, не по установения ред и форма; 2. По отношение на извършените проверки за наличие на алкохол, същите били извършвани в продължение на около 2 седмици (след 19.03.21 г.), през който период П. В. отсъствал от работа, поради временна неработоспособност.; 3. По отношение на свалянето на ударника от служебното оръжие на П. В., комисията установила, че на 19.03.2021 г. старши инспектор Н. А. - началник на 03 група ЛСАС и главен инспектор И. М. - началник на ЛСАС при ГПУ-С., по устно разпореждане на зам.-директора на РДГП- Аерогари комисар Р. Б., свалили ударника на зачисленото служебно оръжие на младши инспектор П. В.. В резултат от действията им, младши инспектор П. В. бил назначен в ГПН с неизправно служебно оръжие на дневна смяна на 20.03.2021 г. (с премахнат ударник на затвореният блок). Видно от график рег. № 8177р-4488/26.02.2021 г. за работата на служителите от 03 група на сектор „Летищна сигурност - Аерогара С." при ГПУ-С. на РДГП -Аерогари за месец март 2021 г., на 20.03.2021 г. П. В. е бил на работа дневна смяна, от което следва, че същият е изпълнявал служебните си задължения с неизправно служебно оръжие. В бланката от проведеният инструктаж на служителите от дежурната смяна на 20.03.2021 г., подписана от ст. инспектор Н. А., не била отразена информация по отношение на неизправност на служебното оръжие на мл. инспектор П. В. (видно от сведения рег. № 8177р-15620/01.07.2021 г. на гл. инспектор М. и № 3282р-15131/08.07.2021 г. на А.); 4. По отношение на обсъдената мярка за провеждане на среща и беседа с психолог от Института по психология - МВР с П. В. по отношение употребата на алкохол през работно време, но не и за заплахата със служебно оръжие, както и предишните му суицидни намерения, споделени от него пред П., комисията достигнала до извод, че комисар З. е открил индикации за рисковото поведение от страна на В., но е подхождал небрежно към информацията докладвана от П.. Директорът на РДГП - Аерогари провел устен разговор с инспектор Р. Т.-специалист I ст. в с-р „Психологично осигуряване на структури в [населено място]" при Института по психология на МВР, като на същата била предоставена непълна и неточна информация. Директорът на РДГП-Аерогари, уведомил инспектор Т. единствено за „евентуални" проблеми на В., свързани с употребата на алкохол, но не и за постъпили данни за суицидни намерения от негова страна и за насочено от него

оръжие спрямо мл. инспектор П. по време на дежурство (сведение с рег. № 3282р-16135/20.07.2021 г. на Т.). В резултат на устно получената, непълна и неточна информация, инспектор Т. провела в рамките на около 1 час на 29.04.2021 г., разговор с П. В., който бил изцяло насочен към „евентуална употреба на алкохол в работно време“. От разговора с В., Т. не е установила зависимост към алкохол и каквито и каквито и да били суицидни намерения. За резултата от беседата, Т. устно информирала комисар З., че В. не е споделил за наличие на проблеми. В цялостното му поведение не е имало нищо обезпокоително, което да породи съмнения за суицидна индикация.

При оценка на тежестта на извършеното нарушение, комисията обърнала внимание на това, че се касае за няколко нарушения на нормативната база, извършени от директор на РДГП, чието неправилно тълкуване и прилагане на нормативните актове рефлектирало върху управлението на човешките ресурси в структурата и оказало непосредствено влияние на качествено изпълнение на служебните задължения на подчинените му служители. От хронологията на действията на комисар З. комисията формирала извод за небрежно изпълнение на служебните задължения, тъй като той не е изпратил писмена заявка в изпълнение на разписаното в раздел I, т. 3 от заповед рег. № 81213-605/07.06.2018 г. до Д „ИП“ за необходимост от провеждане на психологическо консултиране на В., като същевременно се е отнесъл небрежно и към необходимия контрол, който да извърши, вменен му в разпоредбата на длъжностната характеристика рег. № 3282р-16946/12.08.2015 г., раздел II, тире 1 „осъществява общо и непосредствено ръководство, като организира, ръководи и контролира дейността на подчинените им звена“, като не е контролирал изпълнението на взетите мерки за недопускане на критични инциденти. Комисията отбелязва, че получената информация е можело да бъде определена като заплаха за живота на мл. инспектор П., което представлявало произшествие, съгласно разпоредбата на чл. 99, т. 13 от действащата към онзи момент Инструкция 81213-470/27.04.2015 г. за организацията на дейността по установяване на дисциплинарни наказания, събирането и обработката на информация за състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика в МВР. Според Инструкцията е трябвало да се състави съобщение за произшествие и да се предприемат действия за извършване на проверка по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР за изясняване на постъпилите данни. Ето защо, комисията счела, че мерките взети на 19.03.21 г. от ръководния състав на РДГП - Аерогари и ГПУ-С. са безрезултатни, тъй като в крайна сметка се стигнало до нещастен инцидент с младши инспектор П. В., който бил намерен с прострелна рана в главата, със служебно оръжие в началото на дежурството на 20.06.2021 г.

Във връзка с така изложените от комисията изводи, е направено предложение до ДНО, на осн. чл.194, ал.2, т.1 и т.2 от ЗМВР, съставомерно на чл.200, ал.1, т.6 и т.15, във вр. с чл.197, ал.3, т.2 от ЗМВР, на комисар Т. З. – ВПД директор на РДГП – Драгоман, да бъде наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 1 година.

С покана, рег. № 3282р-4004/21.02.2022 г. /л.20/, на осн. чл.207, ал.11, вр. ал.8, т.1 ЗМВР и чл. 50, ал.1 от Инструкция № 81213-877/06.07.2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР, председателят на дисциплинарно разследващия орган е поканил Т. З. да се запознае със справка № 3282р-4000/21.02.2022 г. и всички материали от извършеното срещу него дисциплинарно производство, като му предоставя възможност да даде допълнителни писмени обяснения или възражения,

адресирани до директора на ГДГП, относно фактичката обстановка, правна квалификация на деянието и предложението на комисията. Поканата е връчена срещу подпис на 21.02.2022 г. в 14:40 ч.

Издаден е протокол, рег. № 3282р-4154/22.02.2022 г., в уверение на това, че Т. З. се запознал материалите от дисциплинарното производство и справка № 3282р-4000/21.02.2022 г. В долната част на протокола има ръкописно отбелязване от З., че желае да получи копие от цялата преписка, след което има положен подпис, дата и час (22.02.2022 г. 15:15 часа).

С писмо, рег. № 3282р-4408/25.02.2022 г./л.16/, началник на отдел С., в отговор на запитване от началник на отдел „ЧР“ – ГДГП, е отговорил, че за периода от 21.02.2022 г. до 17:30 ч. на 24.02.2022 г. не е открито регистрирано/постъпило писмено обяснение или възражение от страна на Т. З..

С оспорената в настоящото производство заповед № 3282з-775/15.03.2022 г., директора на ГДГП-МВР, на осн, чл.204, т.3, чл.197, ал.1, т.3, вкл. Ал.3, т.2, чл.194, ал.2, т.1 , *„неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители“ и т.2 „неизпълнение на служебните задължения“ от ЗМВР, по чл.200 , ал.1, т.б „неупражняване на контрол над подчинени“ и т.15 „неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове“ от ЗМВР“*, налага дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от една година на комисар Т. И. З. – ВПД директор на Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Драгоман, считано от датата на връчване на заповедта. Служителят е предупреден, че при извършване на друго дисциплинарно нарушение в срока на наложеното наказание, ще му бъде наложено по-тежко дисциплинарно наказание. Видно от отбелязването на акта, заповедта е връчена срещу подпис на 15.03.2022 г.

По отношение участието на жалбоподателя в дисциплинарното производство в заповедта е посочено, че правото му на защита е било гарантирано в цялост /чл. 205, ал. 3, чл. 207, ал. 8, т. 6 вр. с ал. 10 ЗМВР/ - запознаване със заповед № 3282з-4017/01.11.2021 г. за извършване на дисциплинарна проверка по реда на чл. 205, ал. 1 ЗМВР; заповедта от 01.11.2021 г. цели изясняване на обстоятелства, съдържащи се в докладна записка рег. № 3282р-13915/23.06.2021 г. на ЗА директор на дирекция „Граничен контрол“ – ГДГП, както и съобщения с рег. № 8177р-14570/20.06.2021 г. и № 8177р-14576/20.06.2021 г.; връчване на покана от 14.02.2022 г. за даване на писмени обяснения с представяне по отношение на докладната записка, връчване на покана за запознаване със справката от 21.02.2022 г. и всички материали от проверката и запознаване със същите.

В оспорената заповед не са отразени документирани действия в изпълнение на императивното задължение на дисциплинарна наказващия орган по чл. 206, ал. 1 ЗМВР. В поканата за запознаване с обобщена справка и материалите от дисциплинарната проверка са посочени чл. 207, ал. 11 вр. с ал. 8 ЗМВР и чл. 50, ал. 1 от Инструкция № 8121з-877/06.07.2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР – поканата и посочените правни основания не са идентични с изискванията и текста на чл. 206, ал. 1 ЗМВР.

При обсъждане на данните от проверката в изпълнение на чл. 206, ал. 2 ЗМВР е посочено, че предвид изброените обстоятелства и при съобразяване на факта, че

деянието на З. може да бъде квалифицирано като значително отклонение на изискванията, а самото нарушение на служебната дисциплина – съществено по смисъла на ЗМВР, след като е взето предвид кадровото досие на държавния служител за времето на службата му в МВР, предвид отказа на служителя да представи обяснения/възражения след връчените му две покани, след съобразяване с наличието на обстоятелствата по чл.197, ал.3, т.2 ЗМВР: при извършване на две едновременно установени нарушения на служебната дисциплина, за постигане целта на закона, при спазване на принципа за съразмерност, ДНО счел, че наказание, наложено за срок от една година ще съответства на тежестта на извършеното от комисар З. дисциплинарно нарушение.

В допълнение към изложеното се установява следното: В преписката към дисциплинарната проверка се съдържа сведение от присъствалите на срещата, организирана от жалбоподателя на 19.03.2021 г. по повод твърденията на инсп. П.. В сведение, рег. № 8177р-31436/070.12.2021 г. /л.105/, старши инсп. А., в т. 5 заявява, че не му е известно, мл. инсп. П. да е била заплашвана от инсп. В. с оръжие по време на съвместно дежурство. Информацията, която е подала до комисар З. била за игра с оръжието, а не за заплахата с оръжие. В т.8 се сочи, че на срещата, проведена на 19.03.2021 г. не са били изложени писмено твърдения от П., същите били отправени единствено устно към прекия й началник гл.инсп. М.. На следващо място, в сведението е посочено, че при последващите проверки за употреба на алкохол от В., същите са били с нулев резултат и са отразени в дневници. В сведение № 4064р-15998/06.12.2021 г. /л.117/, в т.5 и т.6 комисар Ч. заявява, че за заплахата разбрал след инцидента на 20.06.2021 г., а за признаци на суицидно поведение у В. не е бил уведомяван.

В сведение с № 8177р-30912/01.12.2021 г. от гл.инсп.М., същият заявява, че при иницииран от него разговор във връзка със слухове за проблеми между П., В. и Б. К., попитал П. дали има проблеми между тях. Тогава тя изнесла непотвърдена информация пред него за употреба на алкохол в работно време от страна на В., която категорично отказала да изложи в писмен вид. В кабинета на комисар З., П. докладвала за употреба на бира от страна на В. и подчертала, че не е заплашвана от него с оръжие. В сведението от Б. също липсват данни за знание, че В. е отправял заплахата с оръжие срещу П.. В сведение, рег № 4579р-115/13.01.2022 г., инсп. Т., специалист I степен в сектор „Психологично осигуряване на структури в [населено място]“ при Института по психология към МВР /л.109/, заявява, че в проведена консултация с инсп. П., същата не е информирала психолога за заплахата с оръжие от страна на В., нито за наличие на суицидни намерения от негова страна, поради което не е изготвен и писмен доклад, тъй като такъв се изготвя в случаите, в които има индикации за рисков поведение. Данните в сведението на Т. са идентични с данните в справката и в другите писмени доказателства по преписката, в които е отразено, че при беседата с В., не е намерила притеснителни данни за суицидно поведение. В разговорите с П. и В. единствено е обърнато внимание на употребата на бира в работно време, което психологът не е отчел като проблем, свързан с тежка алкохолна зависимост, която се налага да докладва с писмено.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е

процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно - производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентния съгласно чл. 204, т.4 от ЗМВР орган - директор на Главна дирекция "Гранична полиция" към МВР, в предвидената в писмена форма и съдържа посочените в закона реквизити, включително фактическото и правно основание за издаването ѝ.

Съгласно чл. 195, ал. 1 ЗМВР: Дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му.; а чл. 196, ал. 1 ЗМВР сочи, че – „Дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя.; ал. 2 на същата разпоредба определя че „ - Дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган.“

В конкретния случай на основание чл. 205, ал. 1 ЗМВР е издадена Заповед № 3282з-4017/01.11.2021 г. за образуване на дисциплинарно производство срещу комисар Т. И. З. – ВПД директор на РДГП - Драгоман. Определен е Д., който да изготви справка в срок до 01.02.2022 г. Заповедта е издадена във връзка с установени, в хода на иницирирана със заповед № 3282з-1785/24.06.2021 г. на директора на ГДГП проверка, приключила със справка, рег. № 3282р-19467/27.08.2021 г., която съдържа първоначални данни за извършени нарушения на служебната дисциплина от страна на жалбоподателя.

Въз основа на приложените към преписката писмени доказателства, се установява, че производството е проведено след изтичане на законоустановения срок, съгласно чл. 195, ал. 1 ЗМВР, предвиждащ дисциплинарното наказание да се наложи в двумесечен срок от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Съдът намира, че справката за извършената проверка с рег. № 3282р-19467/27.08.2021 г. и с поставена от директор ГДГП-МВР резолюция на 30.08.2021 г., "Съгласен съм с предложението на комисията" , е датата от която започва да тече срокът по чл. 195, ал. 1 ЗМВР.

Предвид горното съдът намира, че оспорената заповед е издадена извън срока по чл. 195, ал. 1 ЗМВР -на 15.03.2022 г. Изводът не се променя от издадените две заповеди, с които срокът е удължен, съгласно чл. чл. 41, ал.4, чл.204, т.3 и чл.205, ал.1 от ЗМВР и чл.24, ал.1 от Инструкция № 8121з-877/06.07.2021 г., тъй като безспорно е установено че дисциплинарното производство е образувано с издаването на Заповед № 3282з-4017/01.11.2021 г., и след изтичане на двумесечния срок от откриване на нарушението.

На следващо място, преписката не съдържа покана или друг документ, с който жалбоподателят е поканен в конкретен ден и час да даде устни обяснения или срок, в рамките на който да представи писмени обяснения пред дисциплинарнонаказващия орган. Налице е покана за запознаване с обобщена справка и материалите по дисциплинарната проверка "и даване на допълнителни писмени обяснения или

възражения", която поканана е от дисциплинарно разследващия орган. Двете изпратени до жалбоподателя поканани са с основания по чл. 207, ал. 11 вр. с ал. 8, т. 1 ЗМВР и чл. 50, ал. 1 от Инструкция № 8121з-877/06.07.2021 г., вкл. възможността за предоставяне на допълнителни писмени обяснения или възражения в деловодството на ГДГП в срок от 24 часа след запознаване с материалите и обобщената справка – съгл. чл. 207, ал. 10 ЗМВР. Тези поканани, както се посочи, са от дисциплинарно разследващия орган и не са идентични с покананата по см. на чл. 206, ал. 1 ЗМВР, съгласно който законен текст: "Дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. ". Задължението е еднозначно определено и не е изпълнено в случая. Констатира се и че в оспорената заповед липсва позоваване на дисциплинарно наказващия орган на приети писмени обяснения на основание чл. 206, ал. 1 ЗМВР или проведено изслушване на служителя. Възприето е в съдебната практика, че разпоредбата на чл. 206 ЗМВР осигурява възможност на дисциплинарно наказващия орган да получи непосредствени впечатления от поведението на служителя и да си създаде мнение за отношението му към нарушението, като по този начин формира лично становище относно вината и отговорността, като същевременно предостави на привлечения към дисциплинарна отговорност възможност да изрази становище по случая, да обясни поведението си. Дисциплинарно наказващият орган има задължение да събере всички относими за случая доказателства - както обвинителни, така и защитни. Същият не е обвързан със становището на комисията за проверка, а следва съгласно чл. 206, ал. 4 ЗМВР самостоятелно в рамките на правомощията си да оцени всички събрани в хода на производството доказателства преди да постанови акта си. В конкретния случай съдът намира, че дисциплинарно наказващият орган не е изпълнил императивно вмененото му задължение преди налагане на наказанието да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения и е налице нарушаване на правото на защита на наказаното лице. Съдът приема, че са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, което е и самостоятелно основание за отмяна на обжалвания административен акт. / в този смисъл Решение № 467 от 13.01.2020 г. на ВАС по адм. д. № 14599/2018 г./.

Настоящият съдебен състав констатира, и че дисциплинарно-наказващият орган /ДНО/ е възприел фактическата установеност, представена от проверяващата комисия, без да направи собствени изводи. Дисциплинарно наказващият орган не е преценил наличните по преписката доказателства в тяхната съвкупност, като видно от съдържащите се в нея сведения на служители, между направените установявания от комисията и изложената фактическа обстановка от участниците в срещата на 19.03.2021 г., има съществени противоречия, които не са взети под внимание от дисциплинарно наказващия орган, нито са обсъдени в мотивите на обжалваната заповед.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед е издадена и в нарушение на материалния закон, поради което следва да бъде отменена.

На основание чл. 81 ГПК съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски.

В съответствие с нормата на чл. 143, ал. 1 АПК, когато съдът отмени обжалвания акт,

направените от жалбоподателя разноси по делото следва да се възстановят от бюджета на органа, издал отменения акт. В случая жалбоподателят претендира присъждане на направените от него разноси по делото по списък по чл. 80 ГПК възлизащи на 660,00 лева, в т.ч. представляващи заплатената държавна такса в размер на 10,00 лева и заплатено в брой адвокатско възнаграждение в размер на 650,00 лв. Ответната страна е направила възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което съдът намира за основателно, доколкото делото не представлява фактическа и правна сложност и по същото е проведено само едно о.с.з., поради което и на основание чл. 78, ал. 5 ГПК, във вр. с чл. 144 АПК, намира, че адвокатското възнаграждение следва да бъде намалено до минималния предвиден в Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения размер. Доколкото се касае до защита по дело без определен материален интерес и попадащо в хипотезата на чл. 8, ал. 2 ,т.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, адвокатското възнаграждение следва да бъде присъдено в размер на 400,00 лева. Поради това общият размер на присъдените в полза на жалбоподателя разноси следва да бъде 410,00 лева. С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 143, ал. 3 АПК, на ответника не се дължат разноси, като при отхвърляне на претенция за разноси, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 20 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Т. И. З., ЕГН [ЕГН], заповед № 3282з-775/15.03.2022 г. на директора на Главна дирекция „Гранична полиция“ – МВР.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Гранична полиция“ -МВР да заплати Т. И. З., ЕГН [ЕГН], разноси по делото в размер на 410 (четиристотин и десет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: